

potřebné o domovskou příslušnost žádati. Výnos ten, který ani nedovolává se § 14. zák. č. 64/1918 a nebyl také vyhlášen, nelze však pokládati za obecně závaznou právní normu, která by mohla platně upravit otázku nabytí domovské příslušnosti, jejíž úprava jest obsažena v ustanoveních zák. čl. XXII : 1886, ponechaného §em 13 ústav. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. výslovně v platnosti, nýbrž jen za instrukci danou nižším úřadům, jak zřejmo ze znění výnosu samého »vydaného jako p o u č e n í politickým správním úřadům a notariátům.« Nelze tudíž výnos ten pokládati za právní pramen, který by mohl býti zakladem pro řešení sporného případu a pro nabyté právo st-lem pravoplatné domovské příslušnosti a nemohla jím také dosud platná zákonná právní ustanovení o nabývání domovské příslušnosti býti změněna. Za takového právního stavu není nijak vyloučeno, aby žal. úřad v přítomném případě zaujal právní stanovisko jiné nežli ve svém výnosu a aby je položil za základ nynějšímu řešení.

Stížnost dále poukazuje na motivy k zák. čl. XXII : 1886, ve kterých se praví, že použití § 6 zák. čl. V : 1876 dobře se osvědčilo a kde se navrhuje, aby zákonné předpisy o nabytí domovské příslušnosti mlčky byly i nadále zachovány, takže za takového stavu ustanovení § 10 jest jasné, a dokládá, že by znamenalo úplnou právní nejistotu vkládati do ustanovení onoho jiný význam nežli skutečně má.

K tomu sluší uvést, že pro výklad zákona jest v první řadě rozhodným jeho znění, to jest to, co zákonodárce skutečně vyjádřil, a nikoliv co snad vyjádřiti chtěl a mohou motivy zákona přijíti v úvahu jen, když podporují znění zákona. V přítomném případě však netřeba se okolností touto zabývat, neboť samo znění zák. čl. V : 1876 se srovnává s uvedeným shora výkladem ustanovení § 10 zák. čl. XXII : 1886, jak dovozeno již v cit. nálezu.

Z uvedených úvah jeví se námitky stížnosti bezdůvodnými a bylo ji proto zamítnouti.

Č. 5246.

Spolkové právo: * Čtyřnedělní lhůta § 6, odst. 2 spolkového zákona k záповědi zřízení spolku počíná běžeti teprve od doby, kdy oznámení o zamýšleném zřízení spolku došlo k z e m s k é v l á d ě.

(Nález ze dne 28. prosince 1925 č. 8140.)

V ě c: Karel Dz. a Rudolf N. v H. proti ministerstvu vnitra o spolkové stanovy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dne 11. srpna 1924 předložili st-lé jako zakladatelé spolku v H. okr. pol. komisařství v Karvinné stanovy zamýšleného spolku se žádostí, aby byly vzaty na vědomí. Ohlášení toto bylo postoupeno zsp-é v Opavě, kam došlo dne 26. září 1924. Rozhodnutím z 18. října 1924 doručeným st-lům dne 23. října 1924, vyslovila zsp, že ohlášení nebéře na vědomí a zakazuje jakoukoliv spolkovou činnost, poněvadž ustanovení § 33 předložených stanov, týkající se spolkového majetku

v případě úředního rozpuštění, odporuje § 27 zákona z 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z. — — —

Z rozhodnutí toho podali st-lé odvolání k min. vnitra, jež nař. rozhodnutím nevyhovělo odvolání. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Bezdvoudně namítá stížnost, že zsp nebyla oprávněna zapověděti zřízení spolku, když v době, kdy záповěď byla vydána, uplynuly čtyři neděle po učiněném oznámení st-lů, že hodlají zříditi spolek, jehož stanovы současně předložili. Odvolávajíc se při své námitce na okolnost, že oznámení o zamýšleném zřízení spolku bylo st-li předloženo okr. polic. komisařství v Karvinné již dne 11. srpna 1924, kdežto rozhodnutí zsp-é bylo vydáno teprve dne 18. října 1924, vychází stížnost z názoru, že pro početí 4nedělní lhůty, do níž může dle §u 6 a 7 spolk. zák. zsp zřízení spolku zapověděti, není rozhodno, kdy oznámení o zamýšleném zřízení spolku došlo k zsp-é, nýbrž kdy oznámení bylo podáno u úřadu první instance.

Tento názor stížnosti nemá v zákoně opory. Stanovíť § 4 spolk. zák., že, chce-li kdo založiti spolek ustanovením tohoto zákona podléhající, má to oznámiti dříve než spolek v život vstoupí, písemně z e m s k é v l á d ě s předložením stanov, a § 6 odst. 2, že výrok zemské vlády, jímž zřízení spolku se zapovídá, musí se státi ve čtyřech nedělích po učiněném oznámení (§ 4 a 5) písemně s udáním důvodů. Ustanovení § 4 spolkového zákona praví výslovně, kde jest podávati oznámení o zamýšleném zřízení spolku, a jest pak vzhledem k citaci §u 4 v §u 6, odst. 2 za slovy »po učiněném oznámení« na snadě závěr, že jen oznámení u zemské vlády může míti účinek, že počne běžeti §em 6 spolk. zák. určená 4nedělní lhůta, do níž může dle § 7 zemská vláda zřízení spolku zapověděti.

Jestliže tedy v daném případě oznámení st-lů o zamýšleném zřízení spolku došlo, jak ze správních spisů vychází a stížností není popřeno, k zsp-é teprve dne 26. září 1924, a byla-li záповěď zřízení spolku st-lům doručena dne 23. října 1924, jest jasno, že zsp vydala svou záповěď zřízení spolku ve lhůtě zákonné. Nerozhodna jest při tom okolnost, že oznámení o zamýšleném zřízení spolku bylo st-li podáno dne 11. srpna 1924 u okr. polic. komisařství v Karvinné a že tento úřad oznámení přijal, když, jak výše dovozeno, zákonným místem podacím pro oznámení dle § 4 spolk. zák. jest sama zemská vláda, a není předpisu, že přijetí nějakého podání úřadem, jenž pro ně není zákonným místem podacím, má tytéž účinky jako přijetí jeho úřadem, jenž pro ně jest zákonným místem podacím.

Pokud jde o věcnou stránku stížnosti, bylo uváženo: — — —

Č. 5247.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení: I. * Ustanovení zákona z 18. března 1878 č. 31 ř. z. o promlčení nelze použití na léčebné v ústavu choromyslných. — II. Stejně nelze tu použití § 1480 o. z. o.

(Nález ze dne 28. prosince 1925 č. 24.778.)

Prejudikatura: Boh. 3819 adm.